

Bilag C.

ARBEJDS- OG SOCIALMINISTERIET

Ungdomsudvalget

København, d. 7. februar 1951.

I medfør af § 11 i lov nr. 138 af 29. marts 1947 om foranstaltninger til imødegåelse af ungdomsarbejdsløshed skal forslag til revision af loven forelægges senest i den ordentlige rigsdagssamling 1950—51.

Ungdomsudvalget, der i medfør af nævnte lovs § 2 bistår administrationen og er rådgivende for arbejds- og socialministeren med hensyn til spørgsmålet om beskæftigelse og uddannelse af unge arbejdsløse, har derfor i lighed med den fremgangsmåde, der blev fulgt, den gang lov nr. 591 af 11. november 1940 om ungdomslejre blev afløst af fornævnte lov af 29. marts 1947, udarbejdet et udkast til lov om ændringer i sidstnævnte lov til brug ved revisionsforslagets forelæggelse i nærværende rigsdagssamling.

I overensstemmelse med de senest på ungdomsudvalgets møde den 13. oktober 1950 førte forhandlinger har udvalget foruden et par mindre rent formelle ændringer foreslået en tilføjelse til lovens § 4, stk. 6, hvorefter ministeriet skal kunne fastsætte nærmere regler for, hvorvidt unge arbejdsløse på grund af personlige forhold skal være udelukket fra henvisning til en ungdomsforanstaltning, hvorhos udvalget har foreslået lovens § 7, stk. 2, affattet således, at det af bestemmelsen fremgår, at en ungdomsforanstaltning gennem forhandling med arbejdsgivere, organisationer og anvisningskontorer er forpligtet til at udfolde bestræbelser for at fremskaffe tilbud om arbejde til deltagerne. Endelig har ungdomsudvalget foreslået, at den i lovens § 11 indeholdte revisionsbestemmelse udgår.

I et efter regeringsskiftet afholdt møde med ungdomsudvalget, der fandt sted den 1. februar 1951, har arbejds- og socialministeren taget afstand fra udvalgets forslag om bortfald af nævnte revisionsbestemmelse.

Heroverfor finder ungdomsudvalget for det første anledning til at fremhæve, at revisionsbestemmelsens bortfald naturligvis ikke udelukker, at spørgsmålet om nævnte lovs revision til enhver tid tages op på rigsdagen.

Udvalget ønsker dernæst at fremhæve, at loven i den skikkelse, den fik i 1947, er en udpræget rammelov, idet den ikke indskrænker sig til at anvise bestemte foranstaltninger til imødegåelse af ungdomsarbejdsløshed, men netop peger såvel på arbejdstekniske ungdomsskoler som på ungdomsarbejder, kursus og andre foranstaltninger og overlader til rettelæggelsen af de foranstaltninger, der kan blive tale om, til ministeriet og ungdomsudvalget. Loven hviler således på den betragtning, at arten og omfanget af de trufne foranstaltninger skal kunne tilpasses til det til enhver tid eksisterende behov for foranstaltninger til imødegåelse af ungdomsarbejdsløshed. En senere udvidelse eller indskrænkning af det apparat, der er opbygget i henhold til loven, vil derfor kunne ske i nøje overensstemmelse med de allerede fastsatte regler i loven, og nogen fare for, at loven ikke vil komme til at passe på fremtidige forhold, er således ikke til stede.